

Den gamle kirkelade blev af Regitze Sophie Wind ombygget til hospital 1684. Det var et hjem for 10 kvinder, der havde tjent ved baroniet.

Det ophørte som hospital 1830 efter en retssag, der frifandt baron Ove Gyldenkrone for at betale den årlige udgift til hospitalets beståen, fordi den kapital, der var afsat til det, var gået tabt ved forgængeren Frederiks Julius Gyldenkrones konkurs 1822.

- blev derefter fattighus indtil 1903, da det blev revet ned.

Da der ikke var en ledig plads i Fattighuset, blev familien foreløbig indlogeret i Langballe. Da der to år senere blev en stue ledig i Fattighuset, kunne teglbrænderenken og hendes børn så flyttes dertil. Tre år efter faderens død skulle en datter konfirmeres. Dette behandledes som et punkt på et sognerådsmøde, og det bestemtes, at hun skulle have et sæt anstændige klæder til konfirmationen. Året efter var det en søn, der skulle konfirmeres. Fattigforstanderen blev af sognerådet pålagt at skaffe drengen en klædning – dog skulle enken selv besørge klædningens syning. Ved det følgende sognerådsmøde blev det meddelt, at drengen havde fået to af Abrahams skjorter – "så at kun to vare tilbage". Abraham var et fattiglem, som nylig var død. Hans efterladte skjorter holdt man åbenbart nøje regnskab med, og de skønnedes brugbare til en konfirmand.

Fire år senere kan man af sognerådets protokol se, at et tredje af børnene, en søn, skulle konfirmeres. Fattigforstanderen blev igen pålagt at anskaffe et sæt konfirmationsklæder på Fattigvæsenets regning. Ligeledes tildeltes der konfirmanden to skjorter – men om det var de sidste af Abrahams, melder protokollen ikke noget om.